

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Servis Non Ordinandis, & eorum manumissione. Titvlvs XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Idem.

Litteras: [1 & infra.] Intelleximus a: quod H. in fæcere genitus, de uxore legitima natus & conceptus, adfæcavit à pueritia ministrare Domino in officio clericali. Verum licet à filii paterna incontinencia modis omnibus propellenda noscatur: si tamen alias dignus inventus fuerit, permittimus ipsum ordinari in clericum, & ad ecclesiasticum beneficium (unde commode sustentati valeat) promoveri.

[1 Dilectione vestra accepimus, nomen latoris presentium & ejus originem continentem.

CAP. XV.

Illegitimus in ecclesia paterna præbendari non debet.

Innocentius III.

Cum decorum domus Dei: & infra. Filii canonico-crum præbendas in eisdem ecclesiis conferri non satis, quarum b: sunt canonici patres eorum. Cum indecorum sit, ut in altaris officio illegitimus filius impudico patri ministret e: in quo unigenitus Dei filius aterno patri pro salute humani generis victimatur.

CAP. XVI.

Si illegitimus, maximè filius suis institutus in ecclesia, in qua institutus est pater, institutus non valet, & institutus à suis beneficiis suspendatur.

Idem in concilis generali d.

Adabolendam & peccatum (qua in pluribus inolevit ecclesiis) corruptelam: Firmiter inhibemus, ne canoniconum filii, maximè spuri, canonici fiant in secularibus ecclesiis, in quibus instituti sunt patres eorum. Et si fuerit contra præsumptum, decernimus non valere. Qui vero tales (ut dictum est) canonicare præsumperint, à suis beneficiis suspendantur.

CAP. XVII.

Alius, quem Papa non dispensat, ut filius in ecclesia paterna immediate succedat.

Honorius tertius g.

Dilectus filius G. præpositus sancti M. transmissa nobis petitione monstravat, quod cum Vergilius Presbyter quandam ecclesiam, curam animarum habentem, quam nullo medio habuit pater ejus, obtineat, ipsum monuit, ut resignaret eandem: sed idem ad serens quod H. Remen. b: Archiepiscopus, sicut Apost. sed. leg. dispensavit cum eo, id efficeret contradicit.

Quocirca mandamus, quatenus non obstante dispensatione aliqua, qua à sede Apostolica non manaverit, quod canonicum fuerit (appellatione postposita) statutus.

CAP. XVIII.

Illegitimus absque dispensatione Papa ad dignitatem, vel personam, vel beneficium curatum, promoveri non potest.

Gregorius IX. Turon. Archiepiscop.

Nimis in tua provincia ecclesia deformatur & honestas, ex eo, quod filii fæcere & alii non legitimati, ad dignitates & personas l: & alii beneficia curam animarum habentia, sine dispensatione sed. Apost. promoventur. Quocirca mandamus, quatenus prædictis personis à personabus, & dignitatibus, & hujusmodi beneficiis profus amotis, ea personis idoneis conferri facias per illos, ad quos collationem ipsorum de jure neveris pertinere. Etne id de cetero præsumatur, distictius inhibemus.

a. Capit. 5. eod. titul. in 2. compil. b. alii. quorum. c. Vide no. per B. in l. generaliter. d. cum autem. C. de infir. & subft. sub cond. sc. d. cap. 31. e. Concordat. concilium Trident. sess. 21. de reform. & habetur. cap. 1. eod. tit. in 4. compil. f. alii. sed. g. Decano Moriensi. & in aliquo vetusti legitur. Innocent. III. h. In multo antiquo legitur. G. Rhenensis. i. Alias Archidias. k. al. diffamatur. l. Videff. de ali. & ciba. lega. l. pe. & l. si lius. ff. de don.

DE SERVIS NON ORDINANDIS, & CORUM MANU-MISSIONE.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Servus ante plenam manumissionem ordinari non debet.

Ex concilio Toletano.

Instruendi a: & infra. Forte dicet aliquis: Clericus fieri non permittitur, nisi ante clericatum ingenuitatis dignitate potiatur. Re vera verum dicit. Et idem quod confirmari vel viuiperari potest, praeveri debet.

Non solum autem qui ad clericatus ordinem promovendi sunt in ecclesia manumittendi sunt: verum etiam hi quisque pro remedio anima sua emancipare vult, quia sic scriptum est in psalmo Francorum.

[Sunt præterea Lactu sciant quia nullatenus alio loco manumittere possunt proprios servos, quos Dominus castris congregare conuerunt, nisi in sacra ecclesia ordine prænato. Quomodo enim clerici extra ecclesiam libertatem esse quicquid possunt, quia à ligis mundana extranei sunt, & quibus interdictris, ne ad seculare iudicium procedant, quomodo à seculari iudicio à juge servitu absolvuntur? Sed.]

CAP. II.

Servus sine licentia Domini ordinatus deponitur, & Domini restitutus.

Ex eodem c.

DE servorum ordinatione: [1 & infra.] Statutum, ut nullus Episcoporum deinceps ad factos ordines eos promovere præsumat, nisi prius à Dominis libertatem fuerint consecuti. Et si quilibet servus fugiens Dominum suum, qualibet caliditate aut fraude ad gradus perverteri ecclesiasticos, decretum est ut deponatur, & ejus Dominus eum recipiat.

[1 Quia pauper ad gradus ecclesiasticos indifferenter promovetur, placuit omnibus cum sacra canonicis concordare.]

CAP. III.

Servus ab ecclesia manumissus ordinari potest: & quod adquirit post suum obtutum, erit ecclesia manumissu: quam si deficiat, vel contra eam testificatur, libertate & ordine privatur.

Ex eodem d.

DE famulis ecclesiæ constitutere Presbyteros & Diaconos per parochias, ita tamen ut ante manumissu statutum recipient libertatis. Quicquid auctoribus extiterit debitum, aut quilibet modo collatum, etsi in personas extraneas transmittere non licet, sed omnia ad ius ecclesiæ, à qua manumissi sunt, post eorum obitum debeant pertinere.

Quibus (sicut catery ecclesiæ libertis) accusandi vel testificandi adversus ecclesiam aditus præcludatur: ad quod si aspiraverint, non solum libertatis beneficio caerant, sed etiam honoris gradu, quem non dignitate naturæ, sed necessitate temporis prouenerint.

CAP. IV.

Dominus in servo, quem manumisit, potest spirituales operas retinere.

Ex concilio apud Alichii e.

a. Al. instituendi. b. alii. infamari. c. Burchard. libr. 2. decr. cap. 31. Ivo part. 6. cap. 13. Grat. dist. 5. 4. cap. 6. Pann. lib. 3. titul. de serv. non ordin. cap. 1. & post concil. Lateran. sub Alex. 3. part. 50. cap. 56. & c. 2. eod. tit. in compil. ubi integrum cap. & variante inscriptionem invenies: nam alia adscribitur concil. Matricensi, al. Toletano. d. Addi potest. 4. c. 3. e. al. Alvern. alit. Albeum. alit. Alben. alit. Archi. sicut Burchardus cum locum appellare Albeum, ut lib. 1. cap. 162. & 227. Ivo part. 6. cap. 302. decret. ex concil. apud Altheim habito, cap. 38. Huic rex Conradus interfusse dicitur.

Nullus

NVilus a [1 & infra.] Si quis de servis suis quemquam donaverit libertate, & ipsius in Presbyterum fecerit ordinari, ille autem postea in superbiam elatus, Domino suo canonicas horas pflare noluerit, accusatus apud Episcopum, qui ordinaverit eum, degradetur.

[1 Clericus ad gradum Presbyteris promoveatur, nisi ordine canonicus, ut scriptura in canonibus habetur. Si enim propter Desiderium,]

CAP. V.

Spirii, vel servi, ordinari non debent.

Alexander III. Archiepisc. Turon.

Consuluit: & infra. Conf. t.t. telen. quod neque spirios, neque servos ordinare debes: & si memor es, in confectione tibi dictum fuit, vide ne quem liber servilis conditionis ad ordines promovere prasamus.

CAP. VI.

Manumissus ab ecclesia ut fiat clericus, & ipsi ecclesia perpetio servis induvus, ad altare ecclesiam se transferre non potest: focus ipsius fuerit manumissus. Vel sic: focus si fuerit manumissus ut servat. Io. Andr.

Innocentius III. Varense Episcopo b.

EO libentius e: & infra. Adieciisti aliam quasfionem, an illorum filii, qui ecclesia servili conditio tenentur, traditi à parentibus militia clericali cum lauro convivientia Dominorum, ut in eadem ecclesia debent defervire, a frequentes propterea libertatem, post tempus ea relata possint ad aliam se transfere? In quo credimus distinguendum, utrum eo tenore fuerint manumissi & obligati d ordinis clericali, quod manu mitem ecclesi, dum vixerint, deberent impendere famulatum in obsequiis divinorum: & tunc transfe rendi se ad aliam, est eis licentia deneganda: vel manumissi existerint absolute, siveque libertatem habent ad aliam transfeundi.

CAP. VII.

Ius, quod est de servo factio Diaconi, etiam de Subdiacono debet intelligi.

Idem.

Mitramur non modicum, cum e certum sit in contradictionibus antiquorum, quando f servi in grades ecclesiasticos ordinati, debeant in servitum vel non debeat revocari: & infra. De Subdiaconi ordine, quia de eo non fit mentio in Patrum statutis expresso, videtur nobis, quod & is cum Diaconi gradu privilegio gaudet eodem. Nam licet sacer ordo non reparetur in ecclesia primitiva, tamen à constitutione Gregorii arque Urbani secundum moderna tempora sagratus esse minimè dubitatur.

CAP. VIII.

Natus ex patre servo & libera matre, liber est, & licet pro movere.

Gregorius IX. Archiepiscopo Neapolitanus.

Dilectus filius G. Diaconus proposuit: quod I. miles ea occasione quod patrem ipsius hominem servum esse proponit (licet mater sua, cuius debet imitari & conditionem, & libera esse noscatur) ne promoveatur in Presbyterum impideat prasumit. Quocirca mandamus, quatenus si tibi constituerit de praemissis, cundem militem ab hujusmodi impedimento b. celare compescas.

a Eccl. cap. 3. ed. tit. int. compil. b alias, Varinensis, alias Vacanensi. c Cap. 1. ed. titul. m. 2. compilatio. d In omnibus manuscriptu phlati: In uno solo obligat, sed i. & g. velut superabundancia erant rotata, & caudam. f alias, quomodo. g. vide Liden Ponponius. h. idem scribit. De res vinitur. h. vox effusa, decif.

DE OBLIGATIS ADRATIO-
cinia ordinandis, vel non.**TITVLVS XIX.****CAP. VNICVM.**

Obligatius ratiocinii, deposito onere & redditu ratione, ordinari potest: prius vero non.

Ex concilio Carthag. a

MAgnes Episcopus Augst. dixit: Quid dilectionem vestra videtur, procuratores, actores, executores seu curatores pupillorum si debeant ordinari. Gratius Episcopus dixit: Si post deposita onera & redditu ratiocinii actus vite ipsorum fuerint comprobati in omnibus, debent cum laude Dei (si postulati fuerint) honore munierari: si enim anteliberataem negotiorum vel officiorum fuerint ordinati, ecclesia infamatur. Vniversi dixerunt: Repte statuit sanctitas vestra, ideoque ista est nostra sententia.

DE CORPORE VITIATIS
ordinandis, vel non.**TITVLVS XX.****CAP. I.**

Presbyter, qui in duello dicitur partem amissit, ex dispensatione suis Episcopi potest in suo ordine ministrare.

Alexander III. b

DE Presbitero Campanie, qui duellum sponte obiulit, & oblatum suscepit, & in eo partem dicitur amissit: respondemus, quod cum ipse non perdidit tantum de digito, quin sine scandalo possit solemniter celebrare, satis potes post peractam penitentiam cum eo misericorditer agere, & permittere ipsum in suo ordine ministrare, licet ejus excessus gravis admodum existisset.

CAP. II.

Haben in oculo maculam, qua non inducit magnam deformitatem, etiam ad Episcopatum poterit promoveri.

CVm de tua electione quæstio mota fuisset: [1 & 7.] Tibi, quod in oculo maculam habeas, & filius canonici fueris, est objectum: Vnde Cantuariensis Archiepiscopo dedimus in mandatis, ut pro eo quod canonici filius diceris, promotione tuis ex multa dispensatione procedat. De macula verò: Archiepiscopo predicto mandavimus, ut cum consilio suffraganeorum suorum quod exinde visum fuerit exequatur, in quo tibi ex maxima dispensatione curavimus providere.

[1 Qui sunt in quibusdam ecclesiis Anglicanis electi in praesentia nostra & nostrorum fratrum.]

CAP. III.

Sectus in cunabulo, licet promoveri.

Clemens III. Varen. Episcopo.

EX parte Bartholomai monachi petitiorum d fuit nostro Apostolatu presentatum, quod cum ipse in cunabulis sectus fuerit, postmodum sub regula & Abbatie devote Deo militans, in Diaconatus ordinem est promotus: [1 & infra.] Sanè cum secundum statu-

a Concilium Carthaginense primum, cap. 8. ut refert Burchardus lib. 2. dec. cap. 36. Ivo p. 6. c. 137. Gratianus dist. 54. cap. 3. ubi talis tribus concil. Magontensem. b Salernitano Archiepiscopo ex ea collectione, qua est post Lateranen. part. 16. c. 4. 5. & 6. vide concilium Tridentinum, Sessione 25. de reformatione, cap. 19. Adde beatum Thomam, & ibi Cajetanum 2. 2. question. 93. ad articulum 3. & plenissimè per Bernardum Vasquium controversiarum illustrum cap. 12. & 49. c alias; verè in octo. d Cap. 1. ed. titul. in 2. compilatione.